

[Maisted]

en risiko. Det er selvfølgelig en fuldstændig korrekt konstatering. Samfundet forventer det stik modsatte, en ekspansion for at få en større beskæftigelse og en risikovillighed for at få nye produkter og på lang sigt få skabt nogle flere arbejdspladser.

Der var også et andet forhold, som jeg synes var interessant. Det var ministerens bemærkninger om, at der var en stor renteindtægt i dansk erhvervsliv. Det burde ikke være nogen. Der er selvfølgelig en række store virksomheder, der har investeret deres penge f.eks. i statsobligationer og på anden måde sørget for at få et langt bedre afkast end ved at investere pengene i produktionsapparatet.

Det er ikke alene betænkeligt, som ministeren siger, men det er katastrofalt, hvis vi blot ser til og lader den udvikling, vi har konstateret de sidste 5 år, fortsætte. Det, der er væsentligt, er, at vi genskaber en lyst hos danske virksomheder til at arbejde, og midlet til det er jo – som vi også har fremsat et dagsordensforslag om – at fjerne indkomstskatten, fjerne skatten på arbejde og, når vi kommer lidt længere frem, også gerne fjerne skatten på selskaberne, der selvfølgelig også er en form for skat på arbejde.

Det er en økonomisk politik, der fører kapital til Danmark, der giver andre virksomheder, udenlandske virksomheder, udenlandske investorer lyst til at placere kapital her i landet. Det gør man unægtelig ikke ved at forøge skattetrykket og ved at tale om en socialisering af dansk erhvervsliv. For vel er det rigtigt, at socialdemokratiet var parat til at sælge lønmodtagernes tyrtidsportioner og deres retmæssige indkomster af en størrelsesorden på 7-8 mia kr. for at indføre et ØD-system, der skulle give 600 mill. kr. tilbage, men det langsigtede i den plan var selvfølgelig, at man ville socialisere dansk arbejde, og det havde intet med den øjeblikkelige økonomiske situation at gøre. Argumentet for, at man ikke yderligere ville stramme op, fordi man ikke fik disse 600 mill. kr., er ikke relevant i den situation, Danmark befinder sig i.

Fremskridtspartiet håber selvfølgelig på, at der kan skabes et flertal en dag her i folkettingen, der er klar over, at vi simpelt hen skal gennemføre et andet økonomisk system end det, vi har for øjeblikket. Havde vi i dag diskuterede offentlige udgifter, en yderligere forø-

gelse af den offentlige sektors udgifter, så havde det nok været et tilløbsstykke, men når vi skal diskutere det, vi alle sammen skal leve af, kniber det noget mere med interessen. Det skyldes selvfølgelig, at dansk erhvervsliv generelt er lagt for had. Der har i årevis været ført en kampagne af diverse råd og forbrugerorganisationer og Danmarks Radio og TV imod dansk erhvervsliv, så det næsten er noget odiøst at beskæftige sig med, på trods af at det selvfølgelig er en forudsætning for, at vi har mulighed for overhovedet at have uændrede udgifter til disse offentlige institutioner.

Det er noget sørgeligt at læse en rapport, som forespørgeren også har nævnt, fra T. Bak-Jensen over nogle udviklingstendenser for fremstillingsvirksomhed i Danmark. For dér giver man godt 3.000 danske virksomheder, som beskæftiger under 20 ansatte, det gode råd; at de skal skynde sig at afvikle deres virksomhed og se at finde et andet levebrød. Det er det, der står i den rapport. Man kalder det, at påvirkningerne i samfundet og samfundsændringer vil sørge for, at de vil lide den samme skæbne, som vi har set i detailbranchen. Det er en noget mærkelig ting, at en af det offentlige foranstaltet og betalt rapport konkluderer; at 45 pct. af de 6.300 fremstillingsvirksomheder, vi har her i Danmark, simpelt hen gør klogt i at dreje nøglen om og finde sig en anden beskæftigelse.

Vi har også her i folkettingen fået tilsendt en henvendelse fra Dansk Databehandlingsforening, som påpeger, at vi går en stærkt teknologisk fremtid i møde, at der bliver et enormt udviklingsområde netop inden for databehandling, og at Danmark bør have en datapolitik. Det er selvfølgelig rigtigt, at vi kommer til at se på disse problemer, og det bliver både erhvervsmæssigt og politisk.

Men det vigtigste for, at vi overhovedet kan få flere fremstillingsvirksomheder til at producere nogle flere varer, er, at vi får tilført erhvervet kapital, at det ikke går den modsatte vej, og at vi ophører med at beskatte folks arbejdsindsats, sådan at det ikke alene er danskere, der føler trang til at investere i dansk erhvervsliv, men også udlændinge.

Det minder mig om, at Ludwig Erhard, da han i sin tid genrejste Tyskland, sagde, at et godt fungerende erhvervsliv altid efterfølges af en god socialpolitik. Her i landet er vi ved at foretage lige det modsatte.